

DEDE BEN HİÇ KAYMAKAM GÖRMEDİM”

Kadir KESKİN
kadirkeskin45@hotmail.com

-
-
-
-
-
-

Manisa ‘da oturuyorum. Dünürüm de Turgutlu’da oturuyor. Dünürüm, meslektaşım olduğu için ortak yönlerimiz çoktur. Birbirimizi severiz. Yakın olduğumuz için de sık sık görüşürüz. Geçtiğimiz hafta üniversite öğrencisi torunumla birlikte dünürümü ziyaret etmek amacıyla Turgutlu’ya gittik. Her Turgutlu’ya gidişimde gülen yüzü ve tatlı diliyle etrafına pozitif enerji saçan Kaymakam Sayın Uğur Turan beyi de ziyaret etmeden yapamam. Torunuma “Sen dedenin yanına git. Kaymakam beyi ziyaret ettikten sonra dedende buluşuruz.” dedim. Torunum “ Dede! ben hiç kaymakam görmedim, mahzuru yoksa ben de gelebilir miyim?” dileğine, “Ne mahzuru olacak gel beraber ziyaret edelim.” diyerek kaymakamlık özel kalemine gittik. Özel kalem kaymakam beye ziyaretimizi iletince hemen bizi içeri aldılar. Her zaman ki gibi misafirlerini güler yüzüyle tatlı diliyle karşılayan Sayın Kaymakamımız torunumu da kendisiyle tanıştırdı ona da adeta koca bir adam gibi iltifat etti. Odada tanımadıklarımın yanında iki tane de yakından tanıdığım bilgi ve tecrübesine değer verdiğim İlçe Milli Eğitim Müdürü Sayın Mehmet Ölmez bey kardeşimle, eski Alaşehir İlçe Milli Eğitim Müdürü, halen de Turgutlu Rehabilitasyon Merkezi Müdürü Mehmet Bilir bey kardeşim vardı. Konu: Engelli bir çocuğu olan bir anneden gelen mektuptu. Kaymakam bey önce odadaki misafirlere : “ Engelli çocuğu olan veya yakınında engelli çocuğu olan var mı?” diye, sordu. Devamla: “**Arkadaşlar! benim de çok şükür engelli bir evladım yok ama görevim gereği ben de kendimi engelli çocuğu olan ailelerden biri olarak kabul ediyorum.**” diyerek bir engelli anneden gelen mektubu eğitimci arkadaşlara okudu. Mektubun her satırı çocuğuna bakmakta ve onu eğitmekte çaresiz kalan annenin hüznü ve ıstırapı dökülüyordu. Mektubu okuduktan sonra eğitimci arkadaşlara “**Sizler benim Turgutlu’da bilgi ve tecrübesine değer verdiğiniz iki eğitimci mesai arkadaşlarımsınız. Sizleri gözlerinizden öpüyorum. Bornova’da bu konu ile ilgili bir çalışmanın olduğunu duydum. Lütfen konu ile ilgili bir çalışma yapalım ve bir yol bulalım veya bir yol açalım ki hüznü ve ıstırap yumağı olan bu annenin yüreğine merhem olalım.**”

Emekli bir eğitimci olarak bu çalışmayı gözlemlerken ben yakın ve uzak olmak üzere zamana iki yolculuk yaptım. Birincisi uzak tarih. Kaymakam Sayın Uğur Turan bey kardeşimin engelli annenin dileğine çare bulmak için çırpınışı bana Şeyh Edibali'nin Osman Gazi'ye:“ **İNSANI YAŞAT KI DEVLET YAŞASIN**” nasihatini kulağımda çınlattı. Ve devletim adına mutlu oldum. Demek ki çınarın dalları budakları kurusa da kök hala sağlam. İkincisi ise:

Bundan 44 yıl önce 27 yaşında Kırkağaç Lisesi Müdürü olarak atama kararnameyi, büyük bir sevinçle göreve başlamak üzere Kırkağaç'a gittim. Hükümet binasında kaymakamlık katına çıkarak kapıyı çalıp Kaymakam M. E. nin odasına girdim. Tabi bugünkü gibi **”Selamün Aleyküm”** demek mümkün değil. Kaymakam beye başımla selam vererek kararnameyi uzattım. Kaymakam M. E bey beni ayakta tutarak kararnameyi okudukça ekşi erik yemiş gibi yüzü buruşmaya ve yüzünün şekli değişmeye başladı. Sonra başını kaldırarak " Molladan müdür oluyor mu?" dedi. kaymakamlık adeta başıma yıkıldı. İmzaladığı kararnameyi alarak teşekkür edip, huzurundan ayrıldım. Böyle bir muameleden sonra Kırkağaç'ta üç sene süren müdürlüğümde yaşadığım zorlukların ayrıntısına girmeyerek . takdirlerinize bırakıyorum.

Kaymakam Uğur Turan Beyin meslektaşlarıma olan yaklaşımını gıpta ile izlerken Ziya Osman Saba'nın “ Zamansız “ Şiiri zihnimde çağrışım yaptı.

Zamansız geldik dünyaya/ Zamansız karışık çola çocuğa /Tüm düşleri zamansız gördük./
Zaman zaman derken/ Bir gün zaman gelecek/ diyecek ki zaman bitti. /Kim bilir akrebin saniyen kaçta kalacak.

Ben de takdire isyan etmeden gönlümden geçenleri siz okurlarıma arz etmek istiyorum. Okullara zamansız müdür oldum. İnaniyorum ki bu günlerde okul müdürü olsaydım toplumsal yararım daha fazla olabilirdi.

Konuyu uzatmayayım. Torunumla birlikte kaymakam beyden müsaade isteyip ayrıldıktan sonra ilk defa kaymakam gören torunum : **“ Dede kaymakamları ben böyle bilmiyordum.” “ Nasıl biliyordum?” dediğimde , “ Daha sert biri olarak tahmin ediyordum. Oysa kaymakam şeker gibi bir adam”** demesin mi? Ben de kendisine “ Evet dedem öyleydiler. Bundan 75 yıl önce vatandaşın bir valinin veya kaymakamın huzura çıkıp meramını anlatması yürek isterdi. Hatta huzurlarına salavatla girilirmiş.. Anadolu'da bir tabir vardır. Bunu ben de dedemden zaman zaman duyardım.Birine kızdığı zaman **“Hükümet suratlı”** derdi. Hatta Necip Fazıl da bir şiirinde: **“Çatık kaş.. Hükümet dedikleri zat...”** diye ifade eder. Bunun en çarpıcı misali de Ankara valisi olan Nevzat Tandoğan'dır. İnternete gir ve oku. Köylüleri kızılıya sokmayan, ve bir gurup gençle huzuruna çıkan rahmetli Osman Yüksel Serdengeçti'ye olan hakareti de hala internette dolaşmaktadır. O günün kudretli valilerinden olan Nevzat Tandoğan Ankara Dil tarih ve

Coğrafya fak. Öğrencisi olan Osman Yüksel Serdengeçti 3 Mayıs 1944 yılında huzuruna çıktığında Serdengeçti ve arkadaşlarına: “ **Ulan öküzler! sizin milliyetçilikle ne işiniz var? Milliyetçilik lazımsa bunu biz yaparız. Komünizm gerekirse bunu biz getiririz. Sizin iki göreviniz var. Biri çiftçilik yapıp mahsul yetiştirmek. İkincisi ise, askere çağrıldığınızda askere gitmek. (Doç. Dr Öcan Yeniçeri, Yönetim ve Bürokrasinin Yozlaşmadaki Rolü)**

Haydi gelin hep beraber dünkü çatıkkaş mülki amirlerimizle bugünkü mülki amirlerimizi kıyaslayalım. Yaşım 3 çeyrek asır oldu. Dünü yukarıda ifade ettiğim gibi yaşayarak çok iyi biliyorum. Bugün de eğitim seminerlerim dolayısıyla Türkiye’yi dolaşıyorum ve bugünü de çok iyi biliyorum. Gittiğim yerlerde mutlaka Mülki amirlerimizi ziyaret ederim. Konuyu “ **Dünü Bilmeyenler Bugünü Anlayamazlar**” başlıklı yazımda da ifade ettim. Sayın Uğur Turan Bey kardeşimden bugüne kadar tanıdığım çok değerli Kaymakamlar Sayın C. Hüsnü Çaykara, Bayram Yılmaz, Ahmet Altıntaş, Erhan Günay, Murat Büyükköse, İlhan Ünsal, Levent Kılınç Rasül Çelik, İbrahim Küçük, Gökay İçen, İsmail Çorumluoğlu, Çağatay Halim ve ismini zikredemediğim Kemal Balaban’dan Valilerimiz İbrahim Daşöz, Mustafa Hakan Güvençer, Şerif Yılmaz ve Ahmet Deniz beyefendiye kadar hepsinde de dünün çatık kaşlı, hükümet suratı yerine devletin sıcak sempatik ve gülen simasını gördüm.

Devletimiz son yirmi yılda Savurma sanayinden, ulaşım, sağlığa ve eğitimin alt yapısına kadar inanılmaz yatırımlar yaptı ve büyük başarılar elde etti. Ama bana sorarsanız devletimizin en büyük başarısı Çatıkkaş hükümet suratını, sempatik ve gülen yüzüyle halkını barıştırmasıdır.

Ne güzeldir;

İnsan olmak, insanca davranabilmek...

Şefkat eli olup uzanabilmek, gözden akan yaş silebilmek,

Kanayan yaralara merhem olabilmek ne güzeldir.

Kaymakam Sayın Uğur Turan Beyefendi kardeşimin engelli bir annenin derdine deva olup göz yaşını silmek için meslektaşlarıma olan yaklaşımlarına imrendim. Keşke 44 yıl önce ben de böyle mülki amirlerle çalışma imkânım olsaydı.

Not: **Bu yazımı yayına girerken işinin ehli Turgutlu İ. M. Müdürü Sayın Mehmet Ölmez kardeşimden aldığım notu memnuniyetle siz okurlarıma da paylaşmak istedim. “ Sayın hocam kaymakamımızın talimatı üzere engelli çocuk annesi F. G.’nin talebi yerine getirilmiş olup, onun şahsında ilçemizde bulunan engelli çocukları olan aileleri rahatlatmak üzere Zihinsel engelliler ve iş uygulama okulu öğrencilerine Halk Eğitim Merkezi kanalıyla yaz boyu kurs açılacaktır.” Teşekkürler sayın kaymakamım, teşekkürler sayın müdürüm**